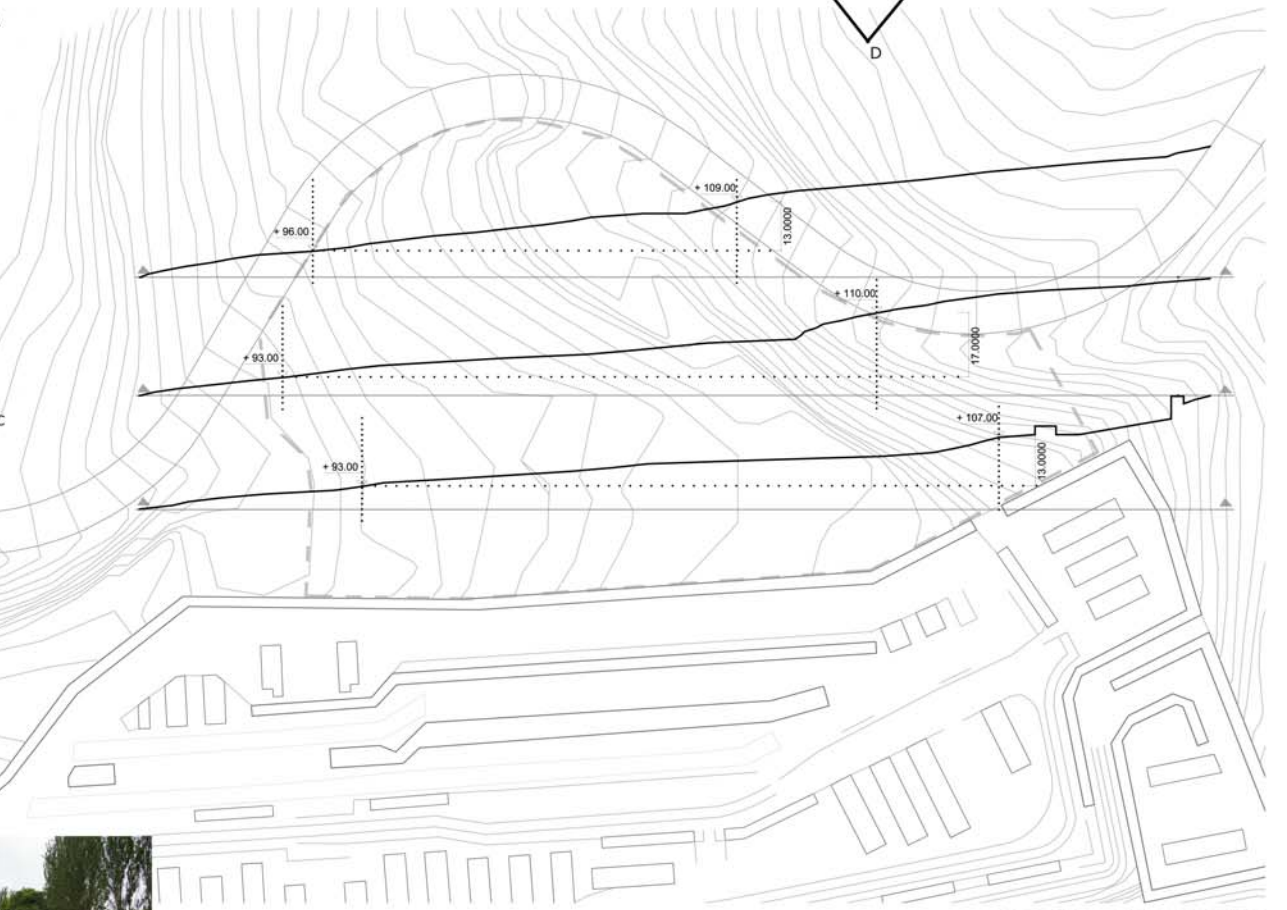
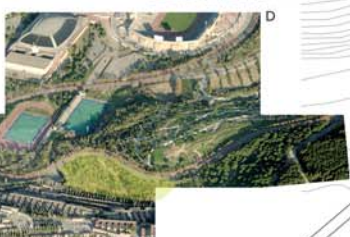

L'emplaçament del projecte es situa a la vessant nord de la muntanya de Montjuïc. Els vials indicats, constitueixen un perímetre en el qual s'hi destaquen el espais verds, el Cementiri i el Castell de Montjuïc

VIALS

VERDS

L'EMPLAÇAMENT

TOPOGRAFIA PLANTA EMPLAÇAMENT e. 1 / 1000

LA MUNTANYA DE MONTJUÍC

La muntanya de Montjuïc és un massís rocallos de pedra sorrenca que s'alceca arran de mar. Domina les vies de vora mar i ocupa una posició central en el context Metropolità de Barcelona. La seva imatge calent cap a la mar i apropant-se mes suau cap al pla fa de la muntanya un element emblemàtic.

Per la vessant nord, la Gran Via i l'Avinguda Paral·lel delimiten la seva extensió. Pel costat sud, la ronda Litoral separa la muntanya del port i a ponent el passeig de la Zona Franca estableix el límit de la muntanya amb una àmplia zona industrial que s'estén cap al riu Llobregat.

El punt més elevat se situa a una alçada de 183 metres respecte el nivell del mar.

A més a més de la seva inegable posició estratègica, la muntanya de Montjuïc ha estat relacionada amb la interpretació simbòlica de relació i contacte entre cel i terra.

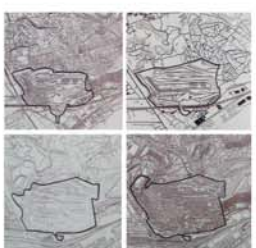
Dins la llarga història de la muntanya cal destacar les següents fites:

- Necròpoli dels jueus i culte dels cristians.
- Montjuïc militar. Construcció del castell i de les fortificacions.
- Aprofitament de la muntanya. Grans pedreres.
- Aparició de galeries o refugis. (Guerra Civil)

EL CEMENTIRI.

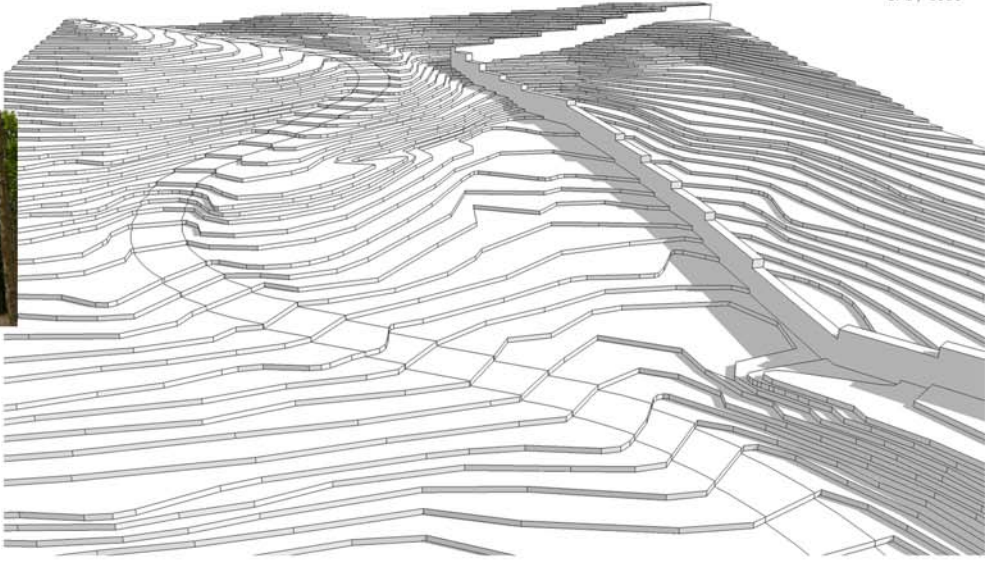
El cementiri Sud-Oest neix a partir de la prohibició de fer enterraments al cementiris de les esglésies de les ciutats que va decretar Carles III l'any 1775, iniciant-se així la conversió dels antics cementiris en places. En conseqüència, es van cercar terrenys fora de la ciutat com per exemple el cementiri Vell de Poblenou.

Un intent de construir un cementiri a Montjuïc el trobem l'any 1857 on Miquel Garriga i Roca projectava un cementiri en una posició compromesa al voltant dels antics camps de blat de la plana d'En Lladó (actual Anella Olímpica). La seva execució hauria significat una gran dificultat per al projecte d'integració de la muntanya a la ciutat com a gran parc central.

El 1882 l'Ajuntament de Barcelona pren la decisió de crear el cementiri del Sud-Oest. Es tracta d'un cementiri paisatgístic amb les vies de circulació enfilant-se per la muntanya.

IMATGE VIRTUAL 3D EMPLAÇAMENT